

Ahol a fény és a sötétség egyesül

„Ahol a világosság felragyog, ott nem talál sötétséget. A fénynek a sötétség nem létezik. Ahol a sötétség nem létezik, ott nem talál fényt. A sötétségnek a világosság nem létezik. Az eljövendő időben a kettőnek találkoznia kell és megismerniük egymást egy tökéletes egységben. Ebben a kapcsolatban fogjuk felismerni Őt, aki az mindent teremtett. Addig is, megpillanthatjuk ennek a csodának az előjelét. Hiszen ez az ember: egy isteni lehellet az anyagi testben; sötétség és világosság szemtől-szemben egyetlen létezőben.” – a Rebbének ezt a különleges gondolatát ajánlja napi útravalónak a lubavicsi közösség legfőbb internetes portálja, a chabad.org arra a napra, melyen több, mint két évezreddel ezelőtt a Hasmóneusok kivitték a jeruzsálemi Szentélyből

annak a bálványimádó oltárnak a darabjait, amivel a szír-görögök megszentelténítették a *Bét háMikdást*. Ezen a napon, Chesván hó 23-án (idén november 24.), a talmudi időkben örömmünepet tartottak.

Egy hónappal Chanuka előtt csodálkozva kaphatjuk fel a fejünket erre: hogyhogy ilyenkor, Chesván hónapban történt ez, nem pedig Kislévbén, amikor a Chanukai csoda zajlott, vagy az azt követő Tévét hónapban? Ha Chanukára, a fény ünnepére gondolunk, tulajdonképpen az az egy hét jut eszünkbe, amikor az olaj csodája történt. Csak-hogy a görög elnyomás évekkorábban kezdődött, és a Szentély megtisztítása után még évtizedekig próbálták több-kevesebb sikerrel visszavenni az uralmat Izrael fölött a görögök.

Ebben nagy segítségükre volt az is, hogy a zsidóság nem egységesen lépett fel ellenük – hiába volt több tízezer követője a makkabeusoknak, ha a hatalmas erőfölénnyel bíró görögöket a velük paktáló hellenizált zsidók is segítették. Ők voltak azok, akik a görögöktől kapott privilégiumokért cserébe másodszor is lehetővé tették, hogy bálványszobrot állítsanak a Szentélyben.

Bennünk, emberekből egyesül a „sötétség” és a „világosság”, az anyagi test és az isteni lélek. Ahogy a Rebbe mondta, létezésünk az eljövendő világ ígérete. A mi döntésünk, hogy ebben a létezésben a hellenizált világ mellett tesszük le a voksunkat, vagy hőiesen kiállunk akár kevesedmagunkkal is igazságért.

Steiner Zsófia

Európa-bajnok egy Bét Menáchemes diák

Nagy örömmel, és büszkeséggel tölt el bennünket, hogy *Klein Eszter* 6. osztályos diákunk nemcsak kiváló tanuló, hanem a sportban is nagy sikereket ér el. A Fit Kid Európa-bajnokságon a dobogó legmagasabb fokára állhatott, elhozta az aranyérmét, így Európa-bajnok lett. Gratulálunk!

ZsTSz ajánló

A következő hét újabb izgalmas témákat ígér a ZsTSz hallgatóinak. November 21-én hétfőn *Köves Slomó* rabbi arról beszélhetünk, vajon létezik-e tökéletes ember, majd *Faith Aser* a vérfertőzés és a rokonházasságok témáját taglalja. Majd 22-én, kedden *Megyeri Jonatánnal* a Szentföld meghódítására indulunk. Másnap *Oberlander Báruch* rabbi előadásából kiderül, létezik-e egy minden gyógymódot ismertető könyv, és ha igen, miért rejtették el azt? Csatlakozzon ön is!

CTeens megnyitó

Az egész világon működő zsidó ifjúsági közösségi háló megérkezett Magyarországra is. November 27-én 16 órától a Zsilipben ismerkedhettek meg az egyik legnagyobb zsidó szervezettel, ami összeköti a különböző országokban élő zsidó fiatalokat. Kövess miniket a facebookon, csatlakozz te is!

<https://www.facebook.com/cteenhungary>

Az ájáloni csata színhelye

Hetiszakas

Angyalok vendégségben

Szakaszunkban – *Vájérá* (1Mózes 18–22.) – három angyal jön vendégségbe a gyengélkedő Ábrahámhoz, és közlik vele, hogy egy év múlva Sára fiút szül neki. Ezek után ugyanezen angyalok felforgatják a vétkes Szodomát, ahonnan előbb kimentik Lótót, feleségét (aki hátranéz és sóbálvánnyá lesz) és két hajadon lányát. Ábrahám Grárba megy. Megszüle-

tik Izsák. Sára elkergeti Hágárt fiával, Ismaéllal együtt, miután nem akarja, hogy az együtt örököljön Izsákkal. Ezután következik – a tizedik megpróbáltatás – az Ákédá, melynek során Isten felkéri Ábrahámot, áldozza fel egyetlen szeretett fiát, Izsákot. Az utolsó pillanatban égi hang akadályozza meg Izsák feláldozását. Helyette egy kost áldoz fel Ábrahám.

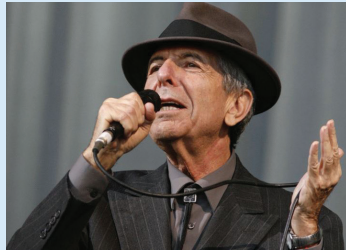
Zsidó híradó

Elhunyt Leonard Cohen

Életének 82. évében elhunyt a híres énekes és dalszövegíró, *Leonard Cohen*. Az ortodox családban nevelkedett Cohen dalaiban sokszor nyíltan, máskor burkoltan jelenik meg a zsidó tematika. Szövegeit ő maga „rejtett imáknak” nevezte. Felmenői között mindkét ágon nagynevű rabbikat is találunk.

Cohen több alkalommal járt és adott elő Izraelben. A jom kipuri háború idején az izraeli hadsereg katonáinak énekelt. Egy tel-avivi koncertje végén – amit a BDS mozgalom megpróbált ellehetetleníteni – *birkát hákohánim*mal, vagyis a papok áldásával áldotta meg közönségét, és békét kért Izraelre, hiszen – ahogy neve is mutatja –, ő is Áron főpap leszármazottai közé tartozott. Élete az elfogadás és az elutasítás, a siker és a sikertelenség hullámvasútja volt – igazi zsidó sors.

Emléke legyen áldott!

Egyik utolsó műve, a nemrégiben megjelent *You Want it Darker* a halálra való felkészülés dala. A zsidó utalásokat tartalmazó szövegben az énekes azt mondja: „*Hinéni*. Készen állok, Uram” – *hinéni* azt jelenti: itt vagyok.

Cohen szombattartó zsidóként hunyt el. *If It Be Your Will* című száma egy általános héber imaformula, a *ken jehi rácon* változatával indul. A dal Istenhez szól, szövege a *kábálát sábat*, a szombatfogadás hangulatát idézi, amikor olyan zsolnárok is elhangzanak a zsinagógában, melyek azt írják le, hogyan örül a természet Isten uralmának.

Megéri-e feláldozni egy gyereket?

Ha egy sportkommentátor közvetítené Ábrahám életét, biztos úgy jellemezné, mint az önfeláldozás bajnokát. Fiatalon tíz évet töltött börtönben hitéért. Később lángoló kemencébe tették amiért nyilvánosan megtagadta, hogy meghajoljon a bálványimádó király előtt.

Ezt követően annak szentelte életét, hogy másoknak segítsen. Habár elég gazdag volt ahhoz, hogy a világtól elvonultan éljen egy biztonságos oázisban, ehelyett egy sivatagi sátrat választott otthonának, hogy az arra járókat étellel-itallal, fedéllel és spirituális útmutatással lássa el.

De még ez sem tükrözte kellőképpen Ábrahám nagyságát, és semmi nem is tudta egészen Izsák megkötözéséig. Szinte hallhatjuk, ahogy Isten könyörgött Ábrahámnak, „Kérlek, menj még át ezen az egy próbatételre, máskülönben minden veszendőbe megy, amit eddig elértél.”

Van, hogy az önfeláldozás nem annyira önzetlen, mint azt gondolnánk. Van, hogy valaki azért mond le valamiről, mert az üzletileg hosszú távon jövedelmezőbbnek tűnik. De még az „önfeláldozás üzletben” is borzasz-

tó befektetés lett volna Izsák feláldozása. Hiszen Ábrahám minden reménye Izsákban rejtett. Ábrahámnak az volt a küldetése, hogy az egy Istent hirdesse a világon, s ezt a küldetést senki nem tudta volna továbbvinni a következő generációban, mint Izsák.

Ábrahám volt a szent nép ősapja, így Izsák kellett legyen az, akin keresztül ezen nép tovább tud élni, folytonosságot tud nyerni Ábrahám után. Ábrahám tudta ezt. Arra készült, hogy mindent feladjon. Egyetlen fiát, küldetése örökösét.

Ám az élet mérlege nem olyan egyértelmű, mint az üzleté. Életünk során látunk betegséget, tragédiát, elvesztegetett esélyeket, tehetséget. Felmerül a kérdés: ha ezek mögött mind Isten áll, akkor mégis mi vele a célja?

Izsák megkötözésével Ábrahám azt tanítja, hogy céljainkért mindig töretlen hittel küzdjünk. És a végén meglátjuk, hogy ami korábban veszteségnek tűnt, az nem remélt nyereséggé válik.

*Kovács Kristóf rabbinövendék
cikke Boruch Cohen írása
nyomán*

Imaidők a következő hétre:

Talmud Egylet – Sász Chevra Zsinagóga (VI., Vasvári Pál u. 5.)

Vasárnap-péntek: 8:00 Reggeli ima

Vasárnap-csütörtök: 16:45: Délutáni-esti ima (a Keren Or-ban)

Péntek: 13:00: Délutáni ima (a Keren Or-ban),

17:00: **Sára, az erős nő Ábrahám mögött** (*Oberlander Báruch előadása*)

18:00 *Kábálát Sábát*, majd *Kidus* és vacsora

Szombat: 8:45: Hetiszakas-tanulás, 9:15: Reggeli ima, majd *Kidus*;

15:30: Délutáni ima, majd *szeudá slisit*

Óbudai Zsinagóga (III., Lajos utca 163.)

Vasárnap és állami munkaszüneti napok: 10:00: Reggeli ima

Hétfő-péntek (munkanapokon):

5:30: Tanulás, 6:30: Reggeli ima

Péntek: 18:00: Tanulás, 18:30: *Kábálát Sábát*, majd *Kidus*

Szombat: 9:15: Hetiszakas a kabbala tükrében

10:00: Reggeli ima, majd *Kidus*

Velem és a Rebbével történt

A zárvatartás, amitől fellendül az üzlet

Brooklynban születtem 1923. május 7-én, bevándorló szülők gyermekeként. Apám Európában csak minimális oktatásban részesült, így az amerikai munkavállalási lehetőségei nagyon korlátozottak voltak. Édesanyámnak azonban volt egy bátyja Sommerville-ben, aki segített neki nyitni egy zöldséges üzletet, aminek a hátsó részében lakhattunk. Szüleim általában véve hagyományörző emberek voltak, azt leszámítva, hogy üzletük szombaton is nyitva tartott. Kis idő múlva azonban az üzlet elbukott, így mondhatom, hogy gyermekkoromat alapvetően a tradíció keretei között töltöttem. Egyetemi éveimben, amikor már túl okosnak gondoltam magam a jiddiskájthoz, s elhagytam annak gyakorlását.

A II. világháború idején jártam egyetemre, ahol fogorvosnak tanultam. Először a katonai kiképzőtáborba soroztak be, majd a tartalékos katonaságba. Miután 1947-ben végeztem a tanulmányaimmal, Brooklynban nyitottam egy fogorvosi rendelőt.

Egyik páciensem egy lubavicsi haszid volt, s már nem is tudom, hogy miért, de meséltem neki az akkor engem érő nehézségekről. És ekkoriban tényleg nehéz időszakot éltem. Édesanyámnak súlyos szívproblémái voltak, feleségemnek szülés utáni depressziója volt, és anyagi helyzetem sem volt túl rózsás. Prakszisom minden igyekezetem ellenére valahogy nem akart beindulni, s már azon tanakodtam, hogy a rendelőt átköltöztetem Queensbe. Csak azért nem tettem meg azonnal, mert nem bíztam benne, hogy egy másik környéken jobban tudnék boldogulni. Mindezeket túl a hadseregtől is kaptam egy levelet miszerint a koreai háborúra újra aktiválták katonai státuszomat.

Hallva a problémáimat, páciensem azt tanácsolta, hogy a Rebbéhez menjek tanácsért, ő biztos fog tudni segíteni. Eleinte vonakodtam az ötlettől, s voltak kétségeim, de végül kértem egy időpontot meghallgatásra. Mikor odaértem, hatalmas kigyózó sor állt előttem, de végül több

Dr. Irving Wolinsky jelenleg Queensben él, Baysideon.

Az interjú 2014 januárjában adta, New Yorkban.

óra várakozás után én is bebozsítást nyertem hozzá.

Meséltem neki a problémáimról, édesanyám állapotáról, hogy attól félek már nem fog sokáig élni. A Rebbe ekkor az orvosi kezelések minőségéről érdeklődött, amiket édesanyám kapott, mire mondtam, hogy a lehető legjobb orvosok kezelik, akiket még az egyetemről ismertem, így ő is kintartásra és bizakodásra buzdított.

Ezt követően feleségem depressziójáról meséltem neki. Látszott, hogy pontosan érti, miről beszélek, s mondta, hogy mikor feleségem is készen áll rá, kérjek egy időpontot a titkárságára, hogy ott segítsenek elérni a lehető legjobb pszichológust vagy pszichiátert.

Végül magamról kezdtem el beszélni. Mondtam, hogy bár már három éve praktizálok, magánrendelőm nem akar beindulni, s ezáltal anyagi nehézségeim vannak. Általában véve éreztem, hogy dolgaim nem mennek

jól. Attól féltem, hogy szüleimhez hasonlóan én is szegény maradok egész életemben, s ez a szorongás általános csüggedést eredményezett. Ha egy hasonlatos kellene élni, azt mondanám, hogy úgy éreztem magam mint, aki nem bír úgy köpni, hogy azt a szél ne fújja vissza rá. Mindegy

lyan ingázó város volt. Az emberek innen mentek be a nagyvárosba dolgozni, s késő este értek csak vissza munkából. Éppen ebből kifolyólag, igazán csak szombaton volt idejük arra, hogy magukkal foglalkozzanak, vagy orvoshoz menjenek, tehát teljesen példa nélküli volt, hogy valaki szombaton boltot zárjon. De magamban azt gondoltam: „Attól még nagy bajom nem lesz, ha egyszer megpróbálok követni a Rebbe tanácsát.” Így elhatároztam, hogy szombaton zárva tartok.

És meglepő módon habár zárva tartottam az orvosok legzsúfoltabb napján, praxisom növekedésnek indult. Minden héten több páciens érkezett, mint az azt megelőzőn. Próbáltam megérteni a dolog logikáját, de sehogyan sem ment.

Édesanyám még tíz évig élt és a feleségem is jobban lett. A csüggedtség helyét a bizakodás vette át, s a kettő közti különbséget a Rebbe jelentette. Azóta anyagilag is jól megy. Tudom, hogy mindezt a Rebbének köszönhetem.

Közben megkezdtem Bayside-i praxisomat. Bayside amo-

lyan ingázó város volt. Az emberek innen mentek be a nagyvárosba dolgozni, s késő este értek csak vissza munkából. Éppen ebből kifolyólag, igazán csak szombaton volt idejük arra, hogy magukkal foglalkozzanak, vagy orvoshoz menjenek, tehát teljesen példa nélküli volt, hogy valaki szombaton boltot zárjon. De magamban azt gondoltam: „Attól még nagy bajom nem lesz, ha egyszer megpróbálok követni a Rebbe tanácsát.” Így elhatároztam, hogy szombaton zárva tartok.

És meglepő módon habár zárva tartottam az orvosok legzsúfoltabb napján, praxisom növekedésnek indult. Minden héten több páciens érkezett, mint az azt megelőzőn. Próbáltam megérteni a dolog logikáját, de sehogyan sem ment.

Édesanyám még tíz évig élt és a feleségem is jobban lett. A csüggedtség helyét a bizakodás vette át, s a kettő közti különbséget a Rebbe jelentette. Azóta anyagilag is jól megy. Tudom, hogy mindezt a Rebbének köszönhetem.

Dr. Irving Wolinsky

Készült a lubavicsi Rebbe életét feldolgozó archívum videóinterjúja alapján.

Az archívum magyar nyelvű változata itt érhető el:

www.youtube.com/alubavicsirebbe

Napi bölcsesség

A világ nem ésszerű...

Ezért a maga módján kell viszonyni hozzá: ha valami jót teszünk, tegyük azt minden észérven ellenére.

Tzvi Freeman a lubavicsi Rebbe tanításai alapján

A rabbi válaszol

He elégett egy Tóratekeres

A szent iratok eltemetésének háláchái II. rész

A Thököly úti Bét Áron zsinagógában pusztító tragikus tűzvész utáni napokban többen azzal a kérdéssel fordultak a *Budapesti Ortodox Rabbínátushoz*, hogy milyen háláchák vonatkoznak az elégett Tóratekeresekre. Az alábbiakban Oberlander Báruch rabbi, a rabbínátus vezetője foglalja össze válaszait.

Tűzvész sábeszkor

Mi a teendő, ha sábeszkor gyullad ki tűz a zsinagógában? Abban az esetben, ha a tűzből életveszély keletkezhet, akkor természetesen még zsidó is elothatja a tüzet (*Sulchán áruch, Orách chájim* 334:26. Rómá). Ha a szombati ima meghiúsult a tűz miatt, akkor sem szabad szombatot szegni, és járművel átmenni egy másik zsinagógába.

Ha emberélet nincs veszélyben, akkor az óriási, fájdalmas kár ellenére sem szabad szombatot szegni tűzoltással, ugyanakkor mindent meg kell tenni a Tóratekeresek és a nyomtatott szent könyvek megmentése érdekében (*Birké Jozsef* uo. 2.), a következő felsorolás szerint:

- ha a zsinagógának van körbezárt udvara, akkor oda kell menekíteni a szent iratokat (*SÁ Háráv* uo. 19.);
- ha nincs zárt udvar, akkor egy nem-zsidót kell megkérni, hogy oltsa el a tüzet és/vagy menekítse ki az utcára a szent tárgyakat (*SÁ* uo. 18.). (Annak ellenére, hogy máskor nem szabad nem-zsidót szombaton munkavégzésre kérni.);
- Ha nincs zárt udvar és nincs a helyszínen nem-zsidó ember, akkor a bölcsék kivételt tettek és megengedték, hogy a szombati tilalom ellenére ki vigyék közterületre szent tárgyakat, de csak *sinujban* (nem a megszokott módon kézben, attól eltérő módon, pl. a hóna alá fogva, vagy keresztbe tett kézzel) [*Piszké tsuvot* uo. 4.]. Az utcán egyszerre nem szabad két méternél többet menni a tárgyakkal (*SÁ* uo. 301:42.).

A temetés menetrendje

A Tórák eltemetéséről Grünwald Eliezer Dávid (1867–1928) szat-

márnémeti rabbi azt írja (*Keren löDávid* responsum 44. fejezet, 60a. oldal végén), hogy azt olyan gondal kell megszervezni és lebonyolítani, mint egy nagy rabbi temetését: nagy tisztelettel és sok résztvevővel kísérik el a Tórá utolsó útjára. Abban az esetben, ha a Tórá szándékosan megrongálták, akkor gyászbeszédet is kell tartani és megsiratni a tekerceset, sőt, ahogy Tisa bőÁvkor szokták, a közösség tagjai üljenek le a földre és mondják el a *Sááli szrufá báés* féle Jeruzsálemi Szentély pusztulása miatti gyászéneket (*Nité Gávriél, Széfer Torá* 29:19.).

Böjt

Abban az esetben, ha a tűz hanyagságból tört ki, akkor egy napos, legalább reggeltől estig tartó közösségi böjtöt kell hirdetni, a közösség férfitagjainak részére (*Divré Chájim* responsum 2. kötet *Likutim* 1. fejezet). Az, aki felelős volt a tűz kitöréséért, többet kell, hogy böjtöljön (összesen négyet, minden évszakban egyet). Ha nem emberi hiba miatt történt a tűz, akkor nem kötelező a közösségi böjt, de ajánlatos (*Zichron Jehudá* responsum, *Orách chájim* 44. fejezet; *Dvár Jehosúa* responsum, 1. kötet 95. fejezet).

A két éve elhunyt Ovádjá Jozsef (1920–2013) izraeli országos főrabbi szerint (*Jóchéve dáát* 4. kötet 56. fejezet végén) az emberek ma gyengék, és ezért nem célszerű a böjt mellett dönteni, inkább ajánlott a *táánit dibur*, a beszéd böjtje. Ilyenkor egy napig az emberek különösen figyelnek arra, mit mondanak. Ahogy a Vilnai Gáon (Élijáhu rabbi – 1720–1797) is említi családjának írt híres levelében, egy ilyen beszéd-böjt többet ér, mint sok más böjt és szenvedés. Ez egybecseng azzal a hászid tanítással (*Tánjá, Igeret hátsuva* 3. fejezet), ami ellenzi az új böjtök beve-

New Jersey, a pápai közösség temetője: „Itt vannak eltemetve azok a Tóratekeresek és szent könyvek, melyek elégték abban a tűzben, ami a *Kehilát Jáákov* zsinagógánkban, volt 5717. (1957) elul 22-én. Egész közösségünk sirassa meg a tüzet, melyet az Örökkévaló gyújtott (*3Mózes* 10:6. alapján) és az Irgalmas bocsássa meg a vétet és kerítse be a rést, ami feltört [ti. vigasztaljon meg bennünket – a szerk.]”

zetését, hiszen a böjt elgyengíti az embert és nem tud tőle figyelni az imára és a Tóratanulásra, így nagyobb a kára, mint a haszna.

A tragédia tanulságai

A zsidóságban alapvetésnek számít, hogy a rossz dolgokat soha nem a véletlen számlájára írjuk, hanem Isten figyelmeztető jelének tekintjük (*Maimonidész, A böjtök szabályai* 1:3.).

Az előzőekben említett prágai tűzvészt például az egyik rabbi kapcsolatba hozta azzal a nagy vihart kavart esetet, ami nem sokkal a tragédia előtt történt, mikor is a prágai rabbi egy olyan házasságra adtak engedélyt, amit mások

szerint a háláchá szigorúan tiltott. A rabbi szerint a tűz talán egy isteni jel volt a közösség számára, emiatt a tiltott házasság miatt. A rabbi ezért felszólította a párt a zsidó válásra (lásd *Széfer házikaron-Swift* 114. oldal). Nekünk, budapesti rabbiknak is lehet ez egy fontos tanulság, hogy nagy figyelmet fordítsunk az általunk vezetett esküvőkre és arra, hogy azok háláchikusan mindenképp engedélyezettek legyenek.

Grünwald Jehudá (1848?–1920) szatmárnémeti rabbi szerint (*Zichron Jehudá* uo.) ilyen esetekben fel kell hívni a közösség figyelmét, hogy min kellene a viselkedésükben változtatni. Ezek között említi, hogy (1) mindenki figyeljen oda a zsinagógában a Tóraolvasására, és ne beszélgesseken közben. Másrészt (2) egy ilyen eset után szóférekkel kell ellenőriztetni a mezuzákat és a tfilniket. Ha nincs tfilinj valakinek, vagy hiányosak a mezuzák egy-egy lakáson, azt pótolni kell. (3) Ovádjá Jozsef rabbi arra is felhívta a figyelmet (uo.), hogy ilyenkor nagy hangsúlyt kell fektetni a zsidó nevelésre, és arra biztatni a szülőket hogy küldjék a gyerekeiket Tórá tanulni.

Mindezek mellett a biztonsági előírásokat is figyelembe kell venni. Így például, ha égő gyertyát tesznek a Tóraszekrénybe Hosáná rábákor vagy Szimchát Torákor (lásd *A Sulchán áruch kivonata* 137:11.), akkor nagyon figyeljünk arra, hogy azokat még a Tórák visszahelyezése előtt eltávolítsák.

Ugyancsak fontos, hogy Tóraszekrénybe ne vezessék be az áramot. Ha ugyanis állandóan ég benne egy villanykörte, akkor az tűzveszélyes, ha viszont a szekrényajtó nyitására gyullad meg, az szombat- vagy ünnepszégének számít sábeszkor és jom tovkor.

Gut Sábesz – megjelenik hetente

Kiadja a Chabad-Lubavics – Zsidó Nevelési és Oktatási Egyesület / Published weekly by Chabad-Lubavitch – The Jewish Heritage Center of Hungary
1052 Budapest, Károly körút 20.

Telefon: +36-1-268-0183
www.zsido.com / info@zsido.com
Felelős kiadó: Oberlander Báruch rabbi
Főszerkesztő: Steiner Zsófia

A kiadvány szent szövegek részleteit és magyarázatait tartalmazza. Kérjük ne dobja el!

Munkatársak: Golubovics Martina,
Dénes Anna, Kovács Kristóf
Nyomdai előkészítés: Juhász Valéria
ISSN 1416-4604

